03/04/2022

Ο Καθηγητής Χρ. Οικονόμου: “Η ανοδική πορεία από τη γη στον ουρανό”

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Τους δύο δρόμους, οι οποίοι οδηγούν στην βασιλεία των ουρανών, ανέλυσε μέσα από τον μεστό θεολογικό του λόγο ο Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου, κατά τη σημερινή διακονία του θείου λόγου στον άμβωνα του Μετοχίου Κύκκου, στην πρωτεύουσα της Κύπρου.

Ο ελλογιμώτατος Καθηγητής λαμβάνοντας αφορμή από τη σημερινή Ευαγγελική περικοπή της θεραπείας, από τον Κύριο μας, του δαιμονιζομένου νέου, αλλά και από την Κλίμακα, του τιμωμένου κατά την Δ΄ Κυριακή των Νηστειών αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου, παρουσίασε στο πολυπληθές εκκλησίασμα, την ανηφορική και σταυρική πορεία την οποία θα πρέπει να ακολουθήσουμε για να ανέλθουμε, δια της επιγείου, εις την άνω Ιερουσαλήμ.

«Ο πρώτος δρόμος», όπως σημείωσε, «χαράσσεται μέσα από το κείμενο της Κλίμακας του αγίου Ιωάννη», στο οποίο περιγράφεται η ανοδική πορεία του ανθρώπου από τη γη στον ουρανό και «είναι αναφορά σε πνευματικές ασκήσεις».

Η νηστεία, σύμφωνα με τον κ. Οικονόμου, «δεν είναι μια μέθοδος γιόγκα. Δεν πρόκειται για μια άσκηση δίαιτας. Δεν πρόκειται για μια κοσμική ενασχόληση, αλλά πρόκειται για μια υπέρβαση της χοϊκότητος του ανθρώπου και της εισόδου στην πνευματική σφαίρα της αιωνιότητος.

Είναι η υπέρβαση της καθημερινότητος εν Χριστώ Ιησού και η ανάβαση του ανθρώπου σε αναβάσεις υψηλές, πνευματικές, οι οποίες του δίνουν αυτή την ψυχική ηρεμία, την ψυχική κάθαρση, την ψυχική ενατένιση ώστε να μπορέσει να μιμηθεί τον Χριστό, να βιώσει τον Χριστόν, να βιώσει τα παθήματα του Χριστού και έτσι να εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών δια της αγάπης και της ευσπλαχνίας του συνανθρώπου του.

Η Κλίμακα, λοιπόν, του Ιωάννη μας δείχνει τον δρόμο της μετάνοιας, που σημαίνει με απλά λόγια την αλλαγή νοός, πνεύματος και πορείας ζωής. Μετανοώ σημαίνει μεταβάλλω τα βιώματά μου, μετανοώ για την ύπαρξή μου, η οποία πορεύεται σε λάθος δρόμο. Που δεν οδηγεί στην αιωνιότητα, αλλά οδηγεί στη φθορά και στον θάνατο.

Από την άλλη τη μεριά η νηστεία, η οποία προβάλλεται ως μια μέθοδος πορείας του ανθρώπου, δεν είναι μια απλή αποχή από τροφές, διότι αυτές οι τροφές είναι μολυσμένες. Όχι αυτά που εισέρχονται στον άνθρωπο, αλλά αυτά που εξέρχονται από τον άνθρωπο μολύνουν τον άνθρωπο, την ύπαρξή του και τον κοινωνικό του περίγυρο.

Η νηστεία, λοιπόν, είναι άσκηση πνευματική. Είναι αυτή η προσπάθεια του ανθρώπου να υπερβεί τον εγωκεντρισμό του και να μπορέσει, μέσω αυτής, να δει την ανάγκη του συνανθρώπου του».

Στο σημείο αυτό ο Καθηγητής σημείωσε ότι «άνθρωποι σ’ αυτόν τον πλανήτη πεθαίνουν από την πείνα. Ο χώρος της Αφρικανικής Ηπείρου είναι ο κατ’ εξοχήν χώρος της πείνας, ενώ αντιθέτως ο χώρος της Αμερικανικής ευμάρειας και της Ευρωπαϊκής πολυτέλειας είναι ο χώρος της σπατάλης και της αδικίας. Γι’ αυτό τον λόγο και επισημαίνει ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος την ανάγκη της νηστείας, παράλληλα με τη μετάνοια, παράλληλα με τη φιλανθρωπία, παράλληλα με την

προσευχή και την αγρυπνία.

Η προσευχή είναι η υπέρβαση του εγώ του ανθρώπου. Είναι η εμπιστοσύνη που δείχνει προσερχόμενος ενώπιον του κρασπέδου του Θεού. Εκεί, σ' αυτή την προσευχή, ομολογείται η δική του αδυναμία και η προσφυγή του στη βοήθεια και τη συμπόνοια, τη στήριξη του ίδιου του Θεού Δημιουργού».

Ένα άλλο σημείο της πορείας μας, που προβάλλεται μέσα από τη διήγηση του σημερινού Ευαγγελίου,είναι η δύναμη, αλλά και ο τρόπος ενίσχυσης της πίστεως και του αγώνα μας. Η «ταπεινωτική αγάπη του πατέρα» και η ακράδαντη πίστη του είναι προϋποθέσεις για την πορεία προς τη βασιλεία των ουρανών και ταυτόχρονα «αυτός ο οποίος πιστεύει υπερβαίνει τη φθορά και τον θάνατο».

Ο δεύτερος δρόμος της σωτηρίας του ανθρώπου είναι η συμπόρευση του ανθρώπου με τον Χριστό. Αν και, όπως εξήγησε ο Καθηγητής, «αυτοί οι δύο δρόμοι, η πορεία της Κλίμακας του αγίου Ιωάννη και η πορεία με τον Χριστό προς τα Ιεροσόλυμα, στο τέλος συγκλίνουν σε έναν δρόμο. Αυτός ο ένας δρόμος, η οδός και η αλήθεια, είναι μόνον ο Ιησούς Χριστός».

«Αυτή η συμπόρευση, όμως, η δική μας, σήμερα, στα Ιεροσόλυμα είναι ένα δείγμα της υπέρβασης της φθοράς, την οποία βιώνουμε καθημερινά σ' αυτό το εμπόλεμο κλίμα, το οποίο έχει αυτή την υπερβολή, που βιώνουμε και εμείς, ως εμπειρία δική μας, της εισβολής των Τούρκων», πρόσθεσε.

Στο σημείο αυτό, ο κ. Οικονόμου, παραλλήλισε τα τραγικά γεγονότα που εκτυλίσσονται στην Ουκρανία με τη συνεχιζόμενη, εδώ και 48 χρόνια, αδικία που γίνεται στη μικρή Κύπρο. Σημείωσε, μάλιστα, ότι «χαιρόμαστε όταν βλέπουμε παράγοντες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, απευθυνόμενοι στον Πρόεδρο της Ουκρανίας, λέγοντάς του ότι: «Εμείς είμαστε εσείς και εμείς είσαστε εσείς» και αυτό το πράγμα, ο άμβωνας και ο λόγος της Εκκλησίας, επιβάλλεται να το διεκδικήσει.

Και εμείς, λοιπόν, είμαστε εσείς κ. Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και εσείς πρέπει να είσαστε εμείς. Γι' αυτό, λοιπόν, σπλαχνιστείτε, δείτε την αδικία αυτού του τόπου και κλίνετε «ευήκοον ους» ισάξιο με αυτό, που καλώς δείχνετε και προς την Ουκρανία», υπογράμμισε με έμφαση.

«Μέσα απ' αυτή την πορεία ο λόγος του άμβωνα δέχεται τον παρηγορητικό λόγο ότι τη φθορά της καθημερινότητος και της παντοδυναμίας των όπλων και των ισχυρών της γης διαδέχεται η πορεία προς τον Γολγοθά και η υπέρβαση αυτής της φθοράς και του θανάτου».

Κλείνοντας, επεσήμανε ότι «εμείς έχουμε και αναγνωρίζουμε Κύριον Ιησού Χριστόν, τον μόνον αναμάρτητον και συμπορευόμεθα με αυτόν και σ’ αυτόν στηρίζουμε την πίστη μας, στον δίκαιο αγώνα μας, και σ’ αυτόν στηρίζουμε την ελπίδα μας ώστε συμπορευόμενοι, συνθαπτόμενοι να συναναστηθούμε, γενόμενοι μέτοχοι ζωής αιωνίου».
Λουκάς Α. Παναγιώτου